

HÖRNSTENEN

TEOLOGISKA INSTITUTET I FINLAND
HÖRNSTENEN ÄR KRISTUS JESUS SJÄLV (EF 2:20)

6/2021

VÄLSIGNAD JUL OCH GOTT NYTT ÅR 2022 TILL ALLA!

DEN VERKLIGA FRIDENS RIKE

Den första människan som omnämns i julevangeliet är inte Jesus. Det är inte heller Maria eller Josef, utan det är, kanske lite överraskande, Roms kejsare Augustus. Det är säkert inget misstag att Lukas börjar berättelsen om Jesu födelse med Augustus.

Kejsare Augustus var Roms första kejsare, som Julius Caesar hade utnämnt till sin efterträdare. Han härskade som en enväldshärskare i Rom i 40 år. Namnet Augustus är en hederstitel, som betydde på svenska: ”värdig att tjänas”. Efteråt tjänade man honom som en Gud. Augustus var således en religiös gestalt som härskade över hela den dåtida världen. Som regent fick Augustus till stånd Pax Romana, den långa fredens tidsålder, under vilken man inte utkämpade några krig inom Roms område. På det sättet var Augustus ett exempel på en jordisk frälsare som kom med frid till jorden.

Med denna politiska bakgrund är julevangeliet väldigt uppseendeväckande. När änglarna uppenbarade för herdarna att ”er är född en frälsare i Davids stad” så var det ett slags krigsförklaring till den här världens makter och krafter. Augustus hade nämligen tagit åt sig själv en titel på grekiska, soter, som betyder räddare eller frälsare. Julevangeliet visar att först genom Kristus föds en verklig frälsare till världen.

Änglarnas budskap slutar inte där utan de sjunger en mäktig lovsång: ”Ära vare Gud i höjden och frid på jorden, som Han älskar”. Jordisk frid, eller pax

romana är ingen slutlig frid. Först genom Jesu ankomst till världen fick människan möjlighet till frid med Gud.

Det finns således två slags frid och två fridens riken, som alltid finns ibland oss. Det finns en jordisk frid i den här världen vilken Augustus representerade, samt den frid som Gud ger, vilken Jesus representerar. Endast den ena av dessa håller och består. Augustus rike finns inte mera men Guds rike med frid finns, och växer till alltfört.

Julevangeliet visar oss att den onde och jordiska riken försöker till en del efterapa Guds verk. De framträder i vita kläder och försöker åstadkomma frälsning åt människorna. Också idag marknadsför jordiska och politiska rörelser hur de för frid, lycka, jämställdhet och frälsning åt människorna i sina bekymmer. Som kristna vet vi att det verkliga fridens rike kom till jorden den första julen genom Kristus och ingen jordisk kopia är jämförbart med den.

SANTERI MARJOKORPI

7.12.2021

(ÖVERS. STIG-ERIK ENKVIST)

”BÖRJADE I ANDEN, SLUTADE I HELSINGFORS”

Jag är säkert inte den enda, vars liv under pandemin har präglats av en känsla av utsiktslöshet. Kanske någon också åt dig har ställt den svåra frågan: “Var kan du se dig själv om fem år?” I nuläget vill många säkert svara bara med en djup tystnad. När framtidsutsikterna skymms av dimma fylls sinnet lätt av känslor av tvivel och osäkerhet.

I själva verket är framtiden för oss alla höljd i dunkel – både under pandemin och annars – och ingen kan veta vad den för med sig. Som kristen tänker jag, att bara genom att se vad Gud redan har gjort och hur vi har kommit till denna stund kan vi veta vart vi är på väg. I den meningen kan vi se framåt och veta åt vilket håll vi ska gå bara genom att se bakåt.

Hur kan vi då undvika alla de gropar och hinder som vi inte kan se? Profeten Mika säger (2:13): “En som banar väg drar ut framför dem, – Deras kung tågar framför dem, Herren går i spetsen för dem.” Framtiden är inte för Jesus höljd i dunkel utan han vet och ser allt. Vår uppgift är att lära oss att se med öronen, eftersom vi hålls på den rätta vägen bara genom att höra hans ord. Jesus säger: “Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig. Jag ger dem evigt liv.” (Joh 10:27 - 28)

Teologiska Institutet i Finland har under mina studier varit ett stöd för mig på många sätt. Goda arbetsutrymmen, ett utmärkt bibliotek och en varm atmosfär är exempel på detta. Men det viktigaste för mig har varit den undervisning byggd på Guds ord som jag har fått höra både

fysiskt och på distans. Guds ord är ett ord som för till en öppen plats, ger en framtid och ett hopp; och det bästa – Guds ord varar i evighet! Vart än livet för oss så är vi säkert på den rätta vägen när vi ser oss själva i Kristus och förblir inom hörhåll för hans ord.

TEXT OCH FOTO: TEEMU HIOTALA, THEOLOGIE STUDERANDE (ÖVERS. PER-OLE HJULFORS)

STI:S STYRELSEMEDLEM TOMAS KLEMETS: "GENOM STI HAR DE OLIKA FÖRENINGARNA KOMMIT NÄRMARE VARANDRA"

Vem är du och vad håller du för tillfället på med?

Jag är Tomas Klemets, en landsbygds- pojke från Vörå. Jag är född år 1960. Jag studerade teologi i Åbo och blev vigd till präst i Borgå domkyrka år 1987. Före pastoralexamen hann jag under ett par års tid arbeta i Dragsfjärds och Hangö församlingar. År 1990 flyttade jag till Vörå, för att där fungera som kaplan i Vörå församling. Åren 2007–2010 var jag kyrkoherde i samma församling.

Sedan år 2018 har jag fungerat som hemlandsarbetare inom SLEF. Vid sidan av arbetet sysslar jag med jordbruk och skogsbruk. Jag är också en ivrig fågelskådare. Tillsammans med min fru Ingegerd har jag fyra vuxna barn.

Kanske är SLEF (åtminstone för många finskspråkiga) en mer obekant organisation. Vad allt sysslar SLEF med?

SLEF är Sley:s svenskspråkiga systerorganisation. Lutherska Evangeliföreningen grundades som en tvåspråkig förening år 1873. År 1922 delades föreningen på språklig grund och Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland r.f. (SLEF) grundades. Inkommande år är med andra ord ett jubileumsår för SLEF.

SLEF är med andra ord en väckelserörelse som verkar längs med Finlands kust. Verksamheten är starkast i svenska Österbotten, men vi har verksamhet också i Nyland, Åboland och Åland. SLEF:s kontor finns i Vasa och Helsingfors.

SLEF är en av kyrkans sju officiella missionsorganisationer. Vi har missionsverksamhet i Kenya, Etiopien och Främre Asien. SLEF har också ett förlag, SLEF-Media, som ger ut tidningen Sändebudet, missionstidningen Salamu, barntidningen Barnavännen samt en hel del annat. Nuförtiden innefattar arbetet också mycket mediaproduktion. SLEF:s verksamhet bland barn och ungdom är livlig. Sina lägerområden har SLEF i Nykarleby (Klippan) och i Närpes (Fridskär). Också musik- och körverksamheten är av hävd livlig inom SLEF.

Vilka är de största glädjeämnena i ditt arbete?

Det är glädjande att få vara en del av en förening som har så många fina kolleger, så många frivilliga, så trevlig stämning och så god verksamhet. Förkunnelsen och den teologiska grunden är fast förankrade i Bibeln och i den lutherska bekännelsen.

Vilka är för dig de största utmaningarna?

Ur hemlandsperspektivet är föreningens åldersstruktur något ofördelaktig. Med andra ord finns det många äldre medlemmar medan det finns för få yngre medlemmar. Visserligen finns inom centralorganisationen glädjande nog även ungdomar, men i många lokalavdelningar är medlemsantalen låga och det är svårt att finna ansvarspersoner för den lokala avdelnings- och bönehusverksamheten. Ett särskilt bekymmer utgör de bönehus där det numera inte längre ordnas någon verksamhet.

Hur ser situationen inom Evangelisk-lutherska kyrkan ut ur svenska Österbottens perspektiv?

Hittills har det varit ganska enkelt i svenska Österbotten, men situationen håller på att bli mer ansträngd. Kyrkoherdevalet i Pedersöre härmsistens har varit ett orosmoment i väckelsekretsar, åtminstone bland laestadianerna. Församlingssammanslagningarna har heller inte alltid varit positiva förändringar, eftersom det finns en risk att de leder till att missionsunderstödet från de nybildade församlingarna minskar.

Var skulle du vilja se SLEF om tio år? En hurudan organisation skulle du hoppas att SLEF var då?

SLEF bör fortsätta att fungera som en väckelserörelse och missionsorganisation. På många orter ordnar man egna gudstjänster. Missionsverksamheten fortsätter. Förhoppningsvis har många nya och många unga understödjare och medlemmar kommit med i verksamheten, och många yngre har tagit över ansvarsuppgifter inom föreningen.

Hur kom det sig att du blev styrelsemedlem i STI?

SLEF blev medlemsorganisation inom STI något senare än de övriga (större) organisationerna. Till en början vikarierade jag SLEF:s dåvarande hemlandsledare Leif Erikson. När jag år 2018 övergick till att börja arbeta för SLEF blev jag samtidigt SLEF:s ordinarie representant.

Hur ser du som styrelsemedlem i STI på institutets verksamhet och dess uppgift i Finland?

Åtminstone före väckelserörelserna har STI:s betydelse varit stor. Före STI fanns

till träffades man kanske inte lika ofta sinsemellan. Nu träffas man för att diskutera och lära känna varandra. Jag tror även att de olika organisationerna tack vare och genom STI har kommit närmare varandra, också läromässigt.

Man kunde gärna se närmare på STI:s betydelse för studerande. I det övriga Norden har man härvidlag kommit en bit längre på vägen och exempelvis i Sverige kan man vid Församlingsfakulteten rentav avlägga examen.

Vad skulle du ännu vilja säga åt Hörnstenens läsare?

Jag lånar gärna en vers från Bibeln: ”Mina barn, detta skriver jag till er för att ni inte ska synda. Men om någon syndar, har vi en som för vår talan inför Fadern: Jesus Kristus, den rättfärdige. Han är försoningen för våra synder, och inte bara för våra utan också för hela världens. (1 Joh. 2:1-2).

INTERVJU: SANTERI MARJOKORPI
FOTO: BRITA JERN
(ÖVERS. JAKOB DAHLBACKA)

DEN UNDERBARA OCH NÖDVÄNDIGA INKARNATIONEN

”Men när tiden var inne sände Gud sin Son, född av kvinna och ställd under lagen, för att friköpa dem som stod under lagen så att vi skulle få söners rätt.”
(Gal 4:4-5)

DEN UNDERLIGA JULEN

Under hör till julen. Julevangeliet berättar om jublande änglar som förkunnar de goda nyheterna om att Kristus, Herren, har fötts. Johannesevangeliets inledning förklarar julens revolutionära innebörd: Ordet blev till kött, Gud blev människa. Utan inkarnationen finns ingen Kristen jul.

Mirakel är också ett viktigt skäl till att förkasta den kristna tron och betrakta julen som en mytisk högtid. Den skotske upplysningsfilosofen David Hume (1711–1776) formulerade den klassiska mirakelkritiken. Enligt Hume är mirakel omöjliga. För det första bryter de mot naturlagarna. För det andra är mänsklighetens gemensamma erfarenhet att mirakel inte sker. Dessutom vittnar inte förnuftiga människor om mirakel. Vidskepliga och primitiva människor tror på dem.

Humes betydande inflytande på teologin återspeglas i Rudolf Bultmanns skeptiska uppfattning om mirakel: Den moderna människan ”erkänner som sanna endast de fenomen eller händelser som är begripbara inom universums rationella ordning. Han erkänner inte mirakel eftersom de inte passar in i denna lagbundenhet. När något sällsynt eller mirakulöst händer, vilar

han inte förrän han har hittat en rationell förklaring.”

MIRAKLENS ÅTERKOMST

Men tron på mirakel har inte försvunnit. Tron på Guds mirakel förvandlades till en tro på det mänskliga förnuftets förmåga att förklara allt så som det faller i smaken. Det är i sanning mirakeltro att anse att den begränsade och fallna människans förnuft är så allsmäktigt. Modernismens tro är kulturellt bunden och därför hjälplöst arrogant. Den upphöjer i Guds ställe den värdeliberala och sekulariserade västerländska verklighetsuppfattningen. Tro på mirakel, det övernaturliga och andar är fortfarande ett normalt tillstånd i mänsklighetens historia. I allmänhet har det inte varit oklart att mirakulösa och övernaturliga händelser är möjliga och verkliga. I stället har människor ansträngt sig mycket för att bemästra de krafter som utför mirakel.

Det mänskliga sinnet är flyktigt. Därför accepteras mirakel numera, även inom forskningen. Antropologiska fältstudier utanför den västerländska civilisationens gränser vittnar om exceptionella händelser. Modern Jesusforskning har gått från ett tvångsmässigt sökande efter en naturalistisk förklaring till en agnostisk fas: vi kan inte riktigt veta om Jesu mirakel verkligen var mirakel, men vi vet att hans samtid betraktade hans handlingar som mirakel.

NÖDVÄNDIG INKARNATION

Hela tiden har bibeltexterna stått oförändrade. De berättar om Guds verk i tid och plats. De utmanar en varje kulturs falska tro. De berättar om mirakel men förklarar också deras betydelse. Texterna har tagit hänsyn till människans misstro.

Så exceptionell var historiens vändpunkt att änglarna var tvungna att berätta om den, först för Maria, sedan till Josef och slutligen för herdarna. Så otrolig var barnets födelse i Betlehem att Gud var tvungen att förbereda det från mänsklighetens urtid. Han avslöjade vår bottenlösa ondska. Han visade vår oförmåga och ovilja att stiga upp till honom. Så lärde Gud oss hur nödvändigt det är för människornas frälsning att han stiger ned till oss.

Genom Gamla testamentet gav Gud förebilder som förebådar inkarnationens mirakel. Han gav en försmak av dess underverk. Dessutom gav han många löften om att den gudomlige Frälsaren skall komma. Gud väckte längtan och förväntan: Må Gud själv komma för att frälsa oss! Julevangeliet förkunnar att nu har kommit det som profetiorna och förebilderna pekar mot. Gud håller sina löften. Inom ramen för Bibelns stora berättelse och teologi är inkarnationen både en oundviklig slutsats och en nödvändig händelse.

TEXT OCH ÖVERSÄTTNING:
VESA OLLILAINEN
BILD: PEZIBEAR@PIXABAY.COM

”DEN KRISTNA LÄRAN OM ÄKTENSKAPET ÄR DEN BÄSTA”

Dosent. Erkki Koskenniemi och teol mag Karoliina Rauhio-Pokka höll den 26.10.21 på TIF en föreläsning med rubriken ”det grekiska äktenskapet” där man granskade antikens familje – och sexualmoral och jämförde den med dagens sexaletiska uppfattningar och det som kristendomen lär.

ANTIENS SEXUALMORAL

Den grekisk-romerska kulturen var radikalt annorlunda jämfört med den judiska beträffande sexualmoral. I den antika hedendomen var det sjätte budet okänt. I antiken började pojkar ett aktivt sexualliv genast när de var fysiskt kapabla därtill. Det fanns sannolikt mycken sexuell erfarenhet bakom när en man i trettioårsåldern gifte sej. Föräktenskapliga och utomäktenskapliga förhållanden var alltså normen för en man.

Normen för flickor i antiken var strängare, emedan de kunde bli gravida. De hölls hemma och bevakades tills de kring 15 årsåldern

ingick äktenskap. Äktenskapets syfte var att få lagliga efterkommande och arvingar, inte att tillfredsställa sexualiteten, vilket mannen fritt kunde göra också på annat håll. Man försökte begränsa antalet barn med preventivmedel och genom att lämna nyfödda barn att dö. Skillsmässa var möjlig för båda parter.

DEN MODERNA VÄSTERLÄNDSKA SEXUALMORALEN

Den moderna västerländska sexualmoralen har befriat också kvinnornas sexualitet, emedan oönskad graviditet inte mera är lika hotande som förr pga preventivmedlen. Formerna för partnerförhållanden är brokiga och av många slag. Äktenskapet har blivit endast en form bland andra. Skillsmässor är allmänna och det anses vara en dygd att begränsa antalet barn. Sexualmoralens centrala princip är samtycke, dvs människors fria vilja har idag blivit sexualmoralens viktigaste faktor.

DE FÖRSTA KRISTNAS SEXUALMORAL

Under antiken antog inte de kristna den omgivande kulturens sexualmoral. Utgångspunkten för deras sexualmoral var judendomen och de heliga skrifterna. Den största auktoriteten för dem gällande sexaletik var inte staten eller individen, utan Gud själ, emedan man ansåg att de samlevnadsregler som Gud gett var goda. Denna tanke har idag för många försvunnit från vår kultur, och tom bland kristna.

För antikens kristna fanns det två möjliga alternativ, antingen äktenskap eller celibat. Upphöjandet av celibatet var nytt inom kris-

tenheten jämfört med judendomen, där alla uppmanades att ingå äktenskap. De första kristna såg äktenskapet som ett livslångt förbund, som slöts av fri vilja, och där äktenskapsparterna var trogna varandra och öppna för livet dvs att skaffa barn. Barnen hade också människovärde, och övergavs inte som nyfödda.

DET KRISTNA SVARET IDAG

De kristna tenderar att i samtal ta upp frågan om sexualmoral utgående från vad som är synd genom bud och förbud. Parallellt med detta är det gott att också lyfta fram den kristna moralens positiva sida. Man behöver föra fram budskapet att vad kristendomen lär om äktenskapet är bäst för människan.

Den är bäst därför att den motsvarar människans naturliga hopp om evig kärlek. Var och en längtar efter att finna den livslånga kärleken som varar till livets slut. Bibeln säger att detta är en riktig önskan och också möjlig att förverkliga.

Den kristna äktenskapsläran kallar människan att växa i dygd och sträva bort från den naturliga själviskheten. I parförhållandet försvinner förälskelsekänslorna efter någon tid. Kristendomen kallar oss att sträva efter goda egenskaper som trohet, kärlek och tålmod i förhållande till äktenskapspartnern. Människan kan inte fly bort från sina egna problem genom att byta äktenskapskumpan. Därför leder kristendomen oss att möta våra egna utmaningar och så växa som människor.

Den kristna moralen skyddar barnen genom att erbjuda dem en stabil uppväxtmiljö och ge dem ett människovärde. När allt kommer omkring ökar den kristna sexualmoralen familjernas välbefinnande i samhället.

TEXT: SANTERI MARJOKORPI
BILD FRÅN TIFS
FÖRELÄSNINGSVIDEO
(ÖVERS. ULF EMELEUS)

PLOCK UR VÅRENS PROGRAM PÅ STI

Vårterminen inleds onsdagen den 12.1. kl. 16-18. STI:s nya teologiskt sakkunnige Vesa Ollilainen talar över ämnet: Trons försvar i Lukas evangelium och i Apostlagärningarna.

Föreläsningsserie i apologetik (föreläsningarna hålls på finska):

to 27.1. kl. 14-16 Vad är kristen apologetik? Teol.dr. Vesa Ollilainen

to 10.2. kl. 14-16 Den kristna apologetikens grundmodeller. Teol.dr. Vesa Ollilainen

on 2.3. kl. 14-16 Lutherdomen och apologetiken. Teol.dr. Vesa Ollilainen

on 16.3. kl. 14-16 Apologetiken i den nytestamentliga exegetiken. Teol.dr. Vesa Ollilainen

TEXT: SANTERI MARJOKORPI (ÖVERS. TOMAS KLEMETS)

TILL JULEN KOMMER GUD TILL DIG

Vi firade med familjen tio jular i Japan då vi arbetade där som missionärer. Åren där tvang oss att skärpa julens budskap i våra själar med ett nytt djup. Detta berodde på åtminstone tre saker.

I västra Japan i trakten av Kobe, där vi bodde, blev snön aldrig kvar på marken. Därför firade vi tio "svarta" jular. Under de jularna kändes det ibland svårt att tillägna sig stämningen i finska julsånger som talade om snö.

Före tiden i Japan hade vi dessutom vant oss vid att fira jul tillsammans med våra släktingar. I Japan firade vi med få undantag jularna i församlingen och med vår kärnfamilj.

I affärsfönstren i Japan var det alldeles vanligt att se jultomten i krubban. En stor del av japanerna firar visserligen jul men de har egentligen inte någon som helst uppfattning om julens egentliga budskap. En japansk jul är en fest firad i vänners lag med jordgubbsgräddtårta och friterad hönsstek.

I dessa förhållanden måste en kristen skärpa julens egentliga budskap för sig själv. Julen är inte bara en kul familjefest, där man ger gåvor åt varandra och drömmer om snödrivor. I julen är det framför allt fråga om hur Guds verklighet bryter in i en i synd fallen värld på ett oemotsägligt sätt. Vi firar julen därför att Gud i Jesus blev kött och blod för att återställa vår gemenskap med honom. När Jesus blev född som människa blev Gud människa. När Jesus andades, talade, sov och levde på jorden, så andades Gud helt samma luft och talade helt samma ord som människorna

på jorden andades och talade. Eftersom Jesus då han levde här till exempel led av hunger, törst, hemlöshet och smärta, så förstår han våra brister och vår smärta. Genom att Jesus blev människa förstår Gud vår lott mycket konkret.

Som kristna får vi tro på en Gud som inte bara en gång har skapat oss och sedan lämnat oss åt vårt öde. Gud älskade och älskar världen så mycket, att Han gav den sin ende Son för att ingen som tror på honom ska gå förlorad utan få evigt liv. Det är detta julen handlar om – att fullborda det mest betydande skedet i Guds frälsningsplan – och just på grund av det revolutionerande i detta budskap firar vi fortfarande i dag jul nästan 2000 år efter dessa händelser.

En välsignad födelsedagsfest för vår Frälsare!

TEXT: DANIEL NUMMELA,
MISSIONSDIREKTOR,
FOLKMISSIONEN
FOTO: PHILIPPE GUEISSAZ
(ÖVERS. CHRISTIAN PERRET)

JULGÅVA TILL STI:S VERKSAMHET

Den som vill kan komma ihåg STI:s verksamhet med en julgåva i form av ett ekonomiskt bidrag. Man kan betala endera med det bankgiro som medföljer denna tidning eller via MobilePay, nr 51533.

STI:S ÖPPETHÅLLNING I DECEMBER-JANUARI

On 15.12. - fr 7.1. stängt
Fr. o.m. må 10.1. vardagar kl. 9-16
(kvällsdejourering vid behov)

Ett varmt tack till våra understödjare, förebedjare och
Hörnstenens läsare för det gångna året!

En välsignad julhelg och ett nåderikt nytt år 2022!

TEXT: SANTERI MARJOKORPI (ÖVERS. TOMAS KLEMETS)

Adressen: Kajsaniemigatan 13 A 4. vån.
00100 Helsingfors

Telefon 09 668 9550

E-post: sti@sti.fi
förnamn.efternamn@sti.fi

Hemsida www.sti.fi

Bank

Danske Bank
FI74 8000 1100 5642 45, BIC: DABAFIHH

Nordea
FI66 1555 3000 1169 14, NDEAFIHH

Anställda

generalsekreterare Santeri Marjokorpi
sekreterare Kirsi Kuru
sakkunnig i teologi Vesa Ollilainen

Teologiskt forsknings- och skolningscentrum.

Församlingsbesök, lektioner, bibliotek och
läsesalar.

Öppet under perioderna kl. 9–16.

Styrelsens ordförande

verksamhetsledare Lauri Vartiainen
Finska Bibel-institutet

Medlemsorganisationer

Missionsföreningen Såningsmannen, Bed-
jarrörelsen i Västra Finland, Finlands ev. luth.
Student- och Skolungdomsmission, Radiomis-
sionsorganisationen Budbärarn, Finlands ev.luth.
Folkmission, Luth. Evangeliföreningen i Finland,
Finska Bibel-institutet, Sv.Luth. Evangeliförenin-
gen i Finland, Laestadianernas Fridsföreningars
Förbund

Finansieras av frivilliga bidrag.

Medlemsavgift för understödande medlemmar: 40
€/år (studerande 10 €, kollektiv 100 €).

Bokgåvor, understöd och testamenten mot med
tacksamhet.

Insamlingstillstånd i Finland RA/2020/1362 som
började 1.1.2021 och är giltigt tills vidare.

Publicerar den teologiska tidskriften *Iustitia*.
Informationsbladet *Hörnstenen (Kulmakivi)* sänds
till understödande medlemmar.

ISSN 2243-075X (Print)

ISSN 2243-0768 (Online)

TEOLOGISKA
INSTITUTET I FINLAND
KAJSANIEMIGATAN 13 A
00100 HELSINGFORS

.D022

Posti Green

PÄRMBILD: ÄNGEL I KRANEN (KIRSI KURU)
BAKBILD: MONICORE®PIXABAY.COM

MEN DET SKA INTE VARA NATTSVART MÖRKER DÄR ÅNGEST NU RÅDER. (JES. 9:1)